



คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๕๕/๒๕๕๒

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงราย
เขต ๑ เกี่ยวกับหนังสือร้องเรียนของคณะครู

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงราย เขต ๑

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ซึ่งเป็น
อำเภอเมืองเชียงราย จังหวัดเชียงราย ได้รับคำสั่งจากสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาเชียงราย เขต ๑ ให้ย้ายไปปฏิบัติราชการที่ โรงเรียน A เป็นการชั่วคราว ผู้อุทธรณ์
จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๒ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงราย
เขต ๑ ขอข้อมูลข่าวสารเพื่อประกอบการร้องทุกข์ขอความเป็นธรรมต่อ ก.ค.ศ. จำนวน ๒ รายการ
คือ

๑. หนังสือร้องเรียนของคณะครู โรงเรียน B หรือพยานหลักฐานที่
ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงราย เขต ๑ เสนอต่อ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา
เชียงราย เขต ๑ ในการประชุมครั้งที่ ๑๐/๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๓๐ กรกฎาคม ๒๕๕๒ ที่ให้ผู้อุทธรณ์
ไปปฏิบัติราชการที่ โรงเรียน A

๒. วาระการประชุม อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาเชียงราย เขต ๑ ในการประชุม
ครั้งที่ ๑๐/๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๓๐ กรกฎาคม ๒๕๕๒

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงราย เขต ๑ มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๐๔๓/๕๘๖๕
ลงวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๒ ถึงผู้อุทธรณ์ อนุญาตให้คัดสำเนาข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ และ
ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ โดยให้เหตุผลว่า เป็นความลับของทางราชการตาม
หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ว ๒๖ ลงวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๔๗ เรื่อง หลักเกณฑ์และ
แนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการร้องเรียนกล่าวโทษข้าราชการกระทำผิดวินัย และหากเปิดเผยอาจ

คำวินิจฉัย ที่ สค ๑๕๕/๒๕๕๒

ทำให้การบังคับใช้กฎหมายไม่สำเร็จวัตถุประสงค์ ตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๒ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ รวมทั้งเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็น [REDACTED] ได้รับคำสั่งจากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงราย เขต ๑ ที่ ๔๗๓/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๕๒ ให้ย้ายไปปฏิบัติราชการที่ โรงเรียน A [REDACTED] เป็นการชั่วคราว ผู้อุทธรณ์เห็นว่าไม่ได้รับความเป็นธรรมจึงมีหนังสือลงวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๕๒ ถึงสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงราย เขต ๑ ขอให้ทบทวนคำสั่ง แต่ได้รับคำยืนยันจากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงราย เขต ๑ ให้ผู้อุทธรณ์ไปปฏิบัติราชการที่โรงเรียนเมืองเชียงราย โดยชี้แจงเหตุผลว่า "เพื่อเป็นการแก้ปัญหาการบริหารงานบุคคลของ โรงเรียน B [REDACTED]" ซึ่งผู้อุทธรณ์เข้าใจว่า เป็นผลสืบเนื่องมาจากการที่มีบุคคลทำหนังสือร้องเรียนผู้อุทธรณ์ และสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงราย เขต ๑ ใช้หนังสือร้องเรียนดังกล่าวประกอบการพิจารณาและมีคำสั่งให้ย้ายผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๒ รายการ เพื่อประกอบการร้องทุกข์ขอความเป็นธรรมต่อ ก.ค.ศ. ต่อไป

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้ว เห็นว่า สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงราย เขต ๑ ได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว จึงมีข้อที่ต้องพิจารณาเฉพาะข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นหนังสือร้องเรียนของคณะครู โรงเรียน B [REDACTED] ซึ่งได้จัดทำด้วยอักษรพิมพ์ และลงลายมือชื่อคณะครูผู้ร้องเรียน จำนวน ๑๒ แผ่น เนื้อหาเป็นการแจ้งพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของผู้อุทธรณ์ซึ่งอยู่ระหว่างการสอบสวนทางวินัย เกี่ยวกับการเรียกรับเงินเพื่อช่วยเหลือให้ได้เข้าเป็นนักเรียนใน โรงเรียน B [REDACTED] เรื่องร้องเรียนตามหนังสือดังกล่าวนั้น สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงราย เขต ๑ แยกพิจารณาต่างหากจากเรื่องที่ผู้อุทธรณ์ถูกตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย โดยใช้เป็นข้อมูลในการออกคำสั่งให้ผู้อุทธรณ์ย้ายไปปฏิบัติราชการที่อื่นเป็นการชั่วคราว หนังสือร้องเรียนดังกล่าวจึงเป็นมูลเหตุที่ส่งผลกระทบ

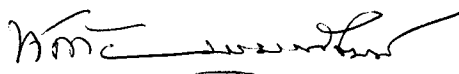
คำวินิจฉัย ที่ สค ๑๕๕/๒๕๕๒

โดยตรงต่อผู้อุทธรณ์ กรณีจึงมีเหตุอันสมควรที่ผู้อุทธรณ์จะได้รับทราบข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับหนังสือร้องเรียนดังกล่าว แม้ตามหนังสือสำนักงาน ก.พ.ที่ นร ๑๐๑๑/ว ๒๖ ลงวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๔๗ จะวางหลักเกณฑ์ให้หน่วยงานของรัฐต้องปฏิบัติเมื่อมีการร้องเรียนกล่าวโทษข้าราชการ โดยเบื้องต้นให้ถือเป็นความลับทางราชการ และให้ผู้บังคับบัญชาใช้ดุลพินิจสั่งการที่สมควร เพื่อคุ้มครองผู้ร้องพยาน และบุคคลที่ให้ข้อมูลในการสืบสวนสอบสวน อย่าให้ต้องรับภัยหรือความไม่ชอบธรรม ซึ่งอาจเนื่องมาจากการร้องเรียน การเป็นพยาน หรือการให้ข้อมูลนั้น หลักเกณฑ์นี้เป็นหลักเกณฑ์ในชั้นการพิจารณาดำเนินการเรื่องร้องเรียนของหน่วยงานของรัฐ โดยมุ่งคุ้มครองบุคคลที่อาจได้รับผลกระทบเมื่อมีการสืบสวนสอบสวนเรื่องร้องเรียน อย่างไรก็ตาม เป็นสิทธิของผู้ถูกร้องเรียนที่จะได้รับทราบเนื้อหาของเรื่องที่มีการร้องเรียนกล่าวหาตน และข้อเท็จจริงตามอุทธรณ์ การพิจารณาเรื่องที่ร้องเรียนกล่าวหาผู้อุทธรณ์ก็มีข้อยุติแล้ว โดยสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงราย เขต ๑ ออกคำสั่งให้ผู้อุทธรณ์ย้ายไปปฏิบัติราชการที่อื่นเป็นการชั่วคราว หนังสือร้องเรียนจึงไม่เข้าลักษณะเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผย ตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ นอกจากนี้ในการร้องเรียนกล่าวหาข้าราชการ คณะกรรมการฯ มีข้อพิจารณาว่าผู้ร้องเรียนต้องเสนอเรื่องร้องเรียนต่อหน่วยงานของรัฐเมื่อเห็นว่ามีมูลความจริง หากเรื่องที่ร้องเรียนไม่เป็นความจริง ผู้ร้องเรียนต้องรับผิดชอบในการกระทำของตน เมื่อพิจารณาโดยคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนประกอบกันแล้ว เห็นควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ แก่ผู้อุทธรณ์ โดยไม่มีการปกปิดข้อความ

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงราย เขต ๑ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

หัวหน้าคณะที่ ๑

(ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ)

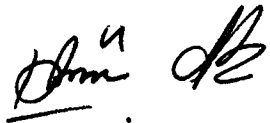


กรรมการ

(นายขจิตภัย บุรุษพัฒน์)

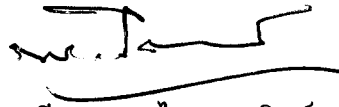


คำวินิจฉัย ที่ สค ๑๕๕/๒๕๕๒



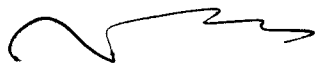
(นางแนนน้อย วิศวโยธิน)

กรรมการ



(นายพีรพล ไตรทศวิทย์)

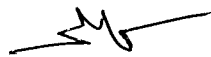
กรรมการ



(นายสมชาย หอมล่อ)

กรรมการ

ร้อยโท



(วิรัช พันธุ์มะผล)

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๒

หมายเหตุ ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ ป่วย จึงมิได้ลงนามในคำวินิจฉัย